

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. Велико Търново, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20234110201804 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. П. Б. с ЕГН ***** от гр. Г., подадена чрез пълномощник - адв. Г. Н. от АК - Г., против Заповед за задържане на лице рег. № 12329зз-19/16.11.2022 г., издадена от Р. Б. М. на длъжност разузнавач при СБОП – Велико Търново към отдел „Център – Север“ при ГДБОП – МВР.

В жалбата се заема становище за незаконосъобразност на издадената заповед, поради нарушения на материалния закон – липса на основания за задържане и процесуалния закон – твърди се неспазване на реда за задържане и се иска отмяна на обжалваната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката редовно уведомена, не се явява, и не се представлява. В предишни съдебни заседания жалбоподателката се представлява от адв. Г. Н. от АК – Г.. Депозирано е становище по пощата от адв. Н., в което се дава съгласие за даване ход на делото в отсъствието на жалбоподателката и нейния процесуален представител, като се излагат и доводи по същество, като се моли отмяна на процесната заповед за задържане. Претендират се разноски за всички съдебни инстанции.

Ответникът Р. Б. М., не се явява, като от доказателствата по делото е установено, че същата е напуснала и вече не е служител на ГД БОП. Вместо нея се явява С. С. Х. - разузнавач при СБОП към Отдел „Център-Север“ при

ГД БОП – МВР. Същия пледира за законосъобразност на издадената Заповед за задържане на лице рег. № 12329зз-19/16.11.2022 година.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Заповед за задържане на лице рег. № 12329зз-19/16.11.2022 г. год. е издадена Р. Б. М. на длъжност разузнавач при СБОП – Велико Търново към отдел „Център – Север“ при ГДБОП – МВР за задържането на лицето А. П. Б. с ЕГН ***** от гр. Г..

Лицето е било задържано на 16.11.2022 год. на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, предвид данни, че като съучастник е помагала на Ц.Р.Д. с ЕГН *****, който в качеството му на длъжностно лице – председател на ТЕЛК – Г. е получил дар/облага, която не му се следва, за да извърши действия по служба – престъпление по чл. 301 вр. с чл. 20 от НК.

Заповедта за задържане е издадена от оправомощено за това лице, а именно Р. Б. М. на длъжност разузнавач при СБОП – Велико Търново към отдел „Център – Север“ при ГДБОП – МВР, който по силата на своето служебно правоотношение представлява полицейски орган, което му дава право по силата на закона, а именно чл. 72, ал. 1 от ЗМВР да задържа лице. По своята същина заповедта за задържане представлява индивидуален административен акт, издаден от полицейски орган.

Съставена е надлежна разписка за получено копие от заповедта от страна на задържаното лице. Видно от текста на обжалваната заповед, в същата задържаното лице е уведомено за всички права и задължения, които има, като за това последният се е подписал лично.

Съдът обаче споделя изложените в жалбата доводи, че заповедта не е надлежно мотивирана, поради което следва да се счита за незаконосъобразна. Основанията за задържането са посочени в заповедта по реда на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, но същите не са описани в достатъчна степен на конкретизация относно наличните данни за извършено от задържаното лице престъпно деяние. В конкретния случай ответникът по жалбата е посочил, че са налице данни за съучастие в извършено престъпление по чл. 301 вр. с чл. 20 от НК, но по делото не са представени доказателства дали на задържаното лице А. Б. са били съобщени фактите, на които се обосновава извода на административния орган за съучастие и помагачество в извършеното от друго лице престъпление.

Съдът намира за неоснователни изложените от С. Х. в съдебно заседание доводи, че Б. е била уведомена от служителя издал заповедта (Р. М.) относно фактите, на които се обосновава извода на административния орган за съучастието ѝ изразяващо се в помагачество в извършено от друго лице престъпление. С. Х. не е присъствал при връчването на заповедта и фактическото задържане на А. Б., поради което няма как да е знаел какви данни са били съобщени на Б.. Същия заявява в съдебно заседание, че е била проведена реализация във връзка с образувано досъдебно производство за

корупция от длъжностно лице, като имало достатъчно данни, че извършителят на престъплението по чл. 301 от НК е подпомагано от жената, с която живее на семейни начала и която упражнява трудовата си дейност в същата сграда (жалбоподателката А. Б.). Сочи, че Б. е била административен служител, при който се оставят документи, като полицейските органи са имали достатъчно основания да смятат, че тя е запозната с престъпната дейност на човека, с когото живее на семейни начала и че има достатъчно основание да извърши действия, с които да прикрие и укрие документи и други доказателства, както и да влезе в контакт с евентуални свидетели, като целта на задържането била да не възпрепятства събирането на доказателства.

Сочените от Х. обстоятелства не биха могли да се тълкуват в смисъл, че предвид това, че Б. живее на семейни начала и упражнява трудовата си дейност в същата сграда и е била административен служител, при който се оставят документи, то тя е запозната с престъпната дейност на човека, с когото живее на семейни начала. Тези обстоятелства не освобождават административния орган издал заповедта за задържане да изпълни задължението си да опише и да запознае лицето което се задържа относно основанията за задържане, като го запознае в достатъчна степен на конкретизация относно наличните данни за извършено от него престъпно деяние. Описването на фактическите и правни основания обуславящи издаването на заповедта за задържане, представлява задължителен реквизит съгласно императивните норми на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК вр. с чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, а отсъствието му се квалифицира като нарушение на изискването за форма и съставлява достатъчно основание за отмяна на процесната заповед за задържане. Не може да се приеме за достатъчно описаното в заповедта по най-общ начини и без каквато и да е конкретизация да се възпроизвежда разпоредбата на закона.

По изложените съображения и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и съблюдаване на тълкуването на относимите разпоредби от Директива 2012/13/ЕС, дадено в цитирането решение на СЕС, настоящия съдебен състав приема, че обжалваната Заповед за задържане на лице рег. № 123293з-19 от 16.11.2022 год., издадена от Р. Б. М. на длъжност разузнавач при СБОП – Велико Търново към отдел „Център – Север“ при ГДБОП – МВР, се явява незаконосъобразна и същата следва да бъде отменена.

При този изход на делото искането на процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на разноски се явява основателно. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално

определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В настоящия случай са направени разноси от жалбоподателя, като е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 (триста) лева, което не се явява прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Освен това от жалбоподателката са направени разноси и за процесуално представителство при разглеждане на делото в две съдебни производства и пред Административен съд – В. Търново в общ размер 1 400 (хиляда и четиристотин) лева. От ответната страна не е направено възражение за прекомерност на разноските. С оглед изхода на делото, а именно отмяна на процесната заповед за задържане, съдът намира, че следва да се присъдят на жалбоподателката направените от нея разноси в общ размер на 1 400.00 (хиляда и четиристотин) лева.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 12329зз-19/16.11.2022 г., издадена от Р. Б. М. на длъжност разузнавач при СБОП – Велико Търново към отдел „Център – Север“ при ГДБОП – МВР – като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, вр. с чл. 144 от АПК, вр. с чл. 78 и чл. 80 от ГПК, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, да заплати на А. П. Б. с ЕГН ***** от гр. Г., ул. „Орлово гнездо“ № 2, ет. 5, ап. 7, сумата от **1 400.00 (хиляда и четиристотин) лева**, представляваща направени от нея разноси за процесуален представител при разглеждане на делото.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Велико Търново в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____